IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 98)
z dnia 2 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 98)

2 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju, pracy i technologii na dezyderat nr 127 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uregulowania stanu prawnego gruntów spółdzielczych;

– rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju, pracy i technologii na dezyderat nr 130 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 117) (BKSP-144-IX-477/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2021 r. poz. 1542) oraz ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2021 r. poz. 699 ze zm.) w zakresie informacji przekazywanych do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (BKSP-144-IX-496/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 września 2015 r. o uprawnieniach do mienia Funduszu Wczasów Pracowniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 ze zm.) w zakresie ochrony praw osób, które nabyły nieruchomości od spółki Fundusz Wczasów Pracowniczych sp. z o.o. w okresie od 31.08.1997 r. do 7.12.2015 r. (BKSP-144-IX-497/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. z 2018 r. poz. 2529) poprzez uznanie za groby weteranów walk o wolność i niepodległość Polski grobów działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych z powodów politycznych o potwierdzonym statusie działających na rzecz niepodległości Polski w latach 1957–1990 (BKSP-144-IX-499/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 4 ust. 1 pkt 33 oraz art. 19b ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057) (BKSP-144-IX-500/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 523 ze zm.) w zakresie umożliwienia osobom fizycznym składania wniosków o objęcie leku refundacją (BKSP-144-IX-502/21)

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 ze zm.) w zakresie art. 196 (BKSP-144-IX-503/21);

– rozpatrzenie projektów dezyderatów:

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

– w sprawie aktualizacji pojęć użytych w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników;

– w sprawie wspierania aktywności zawodowej osób głuchych;

– w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych;

– w sprawie zwiększenia dostępności architektonicznej budynków mieszkalnych;

– w sprawie nowelizacji art. 26 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w zakresie regulacji dotyczących dyżuru pracowniczego;

– w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego;

– w sprawie uregulowań dotyczących zawodu diagnosty laboratoryjnego;

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zakresie kosztów udostępniania kopii dokumentów sądowych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Wojciech Labuda** pełnomocnik prezesa Rady Ministrów ds. reformy regulacji administracyjnych związanych z ruchem naturalnym ludności i ochrony miejsc pamięci, **Małgorzata Kutyła** dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Łukasz Rejt** dyrektor Departamentu Ochrony Przyrody Ministerstwa Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Marcin Stanecki** dyrektor Departa-

mentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Joanna Kilkowska** zastępca dyrektora Departamentu Polityki Lekowej i Farmacji Ministerstwa Zdrowia, **Mirosława Kusznieruk** główny specjalista w Departamencie Hodowli Zwierząt Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Krzysztof Dąbrowski** dyrektor Biura Prawnego oraz **Adam Siwek** dyrektor Biura Upamiętnienia Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej, **Agnieszka Ginel** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych wraz ze współpracownikami, **Renata Mantur** zastępca prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wraz ze współpracownikami oraz **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 98. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przypominam zgodnie z procedurą, iż posiedzenie odbywa się z wykorzystaniem środków zdalnej komunikacji elektronicznej. Chęć zabrania głosu należy zgłosić na adres poczty elektronicznej Komisji Petycji lub przez odpowiednią aplikację. Informuję także, iż posłowie obecni na sali głosują przy pomocy urządzenia do głosowania zespolonego z mikrofonem z użyciem legitymacji poselskiej.

Przystępujemy do stwierdzenia kworum. Bardzo proszę panie i panów posłów o naciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania i w ten sposób potwierdzenie swojej obecności na posiedzeniu, gdziekolwiek państwo są.

Szanowni państwo, w porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju, pracy i technologii na dezyderat nr 127 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uregulowania stanu prawnego gruntów spółdzielczych. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra rozwoju, pracy i technologii na dezyderat nr 130 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz przepisów ustawy z 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie z 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych. W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz ustawy z 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 września 2015 r. o uprawnieniach do mienia Funduszu Wczasów Pracowniczych. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 2 ust. 1 ustawy z 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie projektów wymienionych dezyderatów.

Czy do takiego projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem. Potwierdzam.

Przystępujemy zatem do realizacji przyjętego porządku. Proszę przedstawiciela ministra rozwoju, pracy i technologii o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 127, skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie uregulowania stanu prawnego gruntów spółdzielczych. Kto z państwa, z ministerstwa? Prosimy.

Dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju i Technologii Małgorzata Kutyła:

Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy.

Dyrektor departamentu MRiT Małgorzata Kutyła:

Dzień dobry jeszcze raz. Małgorzata Kutyła, Departament Gospodarki Nieruchomościami. Zostałam upoważniona do udziału w punkcie pierwszym posiedzenia.

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, w odpowiedzi na dezyderat nr 127 Komisji do Spraw Petycji z dnia 1 lipca ub.r. minister rozwoju pracy i technologii pismem z dnia 3 sierpnia ub.r. udzielił odpowiedzi w odniesieniu do dwóch wątków poruszonych w dezyderacie. Chciałam uprzejmie zapytać, czy przekazać szczegóły tego stanowiska, czy też mogę, powiedzmy, ogólnie odnieść się do tych obu zagadnień, zakładając, że państwo biorący udział w posiedzeniu mieliście okazję zapoznać się z tym stanowiskiem?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Myślę, że ogólnie, pani dyrektor, mamy odpowiedź na piśmie. Pan poseł referent odniesie się do tej odpowiedzi i ewentualnie będziemy doprecyzowywać w zakresie, który będzie wynikał z dyskusji.

Dyrektor departamentu MRiT Małgorzata Kutyła:

Dziękuję bardzo. Jeżeli chodzi o pierwsze z zagadnień podniesionych w dezyderacie, dotyczyło ono problemu dosyć… Właściwie bardzo trudnego problemu – uregulowania stanu prawnego gruntów spółdzielczych, które zostały zabudowane w poprzednich latach, na przestrzeni kilkudziesięciu ostatnich lat budynkami spółdzielczymi, i do których to gruntów już po zabudowaniu wskutek różnego rodzaju postępowań okazało się, że spółdzielniom nie przysługuje tytuł prawny.

Przełomowym takim momentem był wyrok Sądu Najwyższego z 2013 r. i już od kilku lat nie tylko w administracji rządowej, ale oczywiście w różnych kręgach, przede wszystkim w kręgach spółdzielczych, podejmowane są próby znalezienia jakichś możliwości prawnych rozwiązania tego zawiłego problemu. W odpowiedzi na dezyderat odpisaliśmy państwu, że próbujemy przede wszystkim ustalić skalę tych gruntów, które potencjalnie mogłyby pokrywać właśnie…

Przepraszam, to chyba był drugi punkt, teraz tak patrzę na tę odpowiedź, na dezyderat. Przepraszam państwa najmocniej, zaczęłam od tego drugiego wątku, ale cały czas mówię o nieuregulowanym stanie prawnym gruntów spółdzielczych. Podtrzymujemy naszą gotowość do działania w tym zakresie, przede wszystkim przedstawialiśmy, omawialiśmy nasze różnego rodzaju koncepcje już w odniesieniu do tego problemu i konsultowaliśmy je przede wszystkim z Ministerstwem Sprawiedliwości.

Równocześnie odnosiliśmy się do przedłożeń parlamentarnych. Otóż były tutaj dwa przedłożenia, jedno było z inicjatywy poselskiej, drugie z inicjatywy senackiej. Niestety nasze stanowiska nie do końca były aprobujące, dlatego że rozwiązania przedstawione w obu tych przedłożeniach pokazywały, jak skomplikowany i trudny jest to problem.

Jednak podniosę jeden wątek, który nie wybrzmiał w tej odpowiedzi na dezyderat, ponieważ wielokrotnie w inicjatywach, które są przedstawiane podnoszony jest taki wątek, że sprawa uregulowania tych gruntów jest porównywalna z uwłaszczeniem, którego dokonał ustawodawca w 2018 r. w stosunku do gruntów oddanych w użytkowanie wieczyste. Często to jest porównywane i jest taki postulat zgłaszany do ministerstwa, żeby w analogiczny sposób, w jaki ustawodawca postąpił z gruntami oddanymi w użytkowanie wieczyste, postąpić w sprawie spółdzielni, które nie są użytkownikami wieczystymi.

Chciałam bardzo mocno podkreślić, że sprawa nie może być z punktu widzenia prawnego w ogóle porównywana, dlatego że uwłaszczeniem z mocy prawa ustawą z 2018 r. objęto grunty, co do których stan prawny był uregulowany. Ponieważ, żeby oddać grunty w użytkowanie wieczyste podmiot publiczny, czyli z reguły była to gmina, czasami Skarb Państwa… Znaczy jakby w mniejszej skali w Polsce jest to Skarb Państwa, ale żeby oddać te grunty w użytkowanie wieczyste. Te podmioty publiczne musiały mieć tytuł prawny i tym tytułem była własność. Oczywiście mogły się zdarzać jakieś indywidualne przypadki, gdzie ta własność była podważana na drodze postępowań o wznowienie dawnych roszczeń, ale co do zasady grunty te były uregulowane.

Co bardzo mocno chcę podkreślić, że my nie możemy skorzystać z analogicznego, chociażby analogicznego rozwiązania. Dlatego problem gruntów, które nie mają w ogóle tytułu prawnego, jest o wiele bardziej skomplikowany. Dlatego chciałam zwrócić uwagę na to, że my rzeczywiście tych koncepcji już bardzo wiele rozważaliśmy. W chwili obecnej wydaje się, że dochodzimy do jakiejś konkluzji. Rzeczywiście jest możliwość wprowadzenia jakichś nowych rozwiązań, które by oczywiście szanowały wszystkie zasady konstytucyjne i interesy tych wszystkich stron, z którymi mamy do czynienia w przypadku tych gruntów. Czasami to jest bowiem podmiot publiczny, a czasami są właśnie osoby trzecie, które zgłaszały roszczenia do tych gruntów.

Wydaje się, że w momencie, w którym będziemy już dysponowali tą skalą gruntów, bo też do końca ona nie jest nam znana… Dane, o które występowaliśmy, zostały ocenione jako dane niepełne, one są troszeczkę wyrywkowe. W ostatnich dniach, czyli pod koniec stycznia (28 stycznia), w każdym razie w ostatnim tygodniu stycznia, kilka wystąpień zostało skierowanych do związków rewizyjnych, jak również spółdzielni, które my identyfikujemy, że rzeczywiście się borykają z takim problemem. Liczymy na to, że otrzymane odpowiedzi będą bardziej konkretne niż poprzednie nasze dane zbierane w poprzednich latach. Jeżeli te dane będą wiarygodne, pozwolą nam na opracowanie również oceny skutków regulacji i wystąpienie na ścieżkę legislacyjną z jakąś propozycją. Determinacja po stronie resortu jest, mimo skali trudności. Możemy zadeklarować, że rzeczywiście kierownictwo resortu jest skłonne z takim projektem wystąpić.

Jeżeli chodzi o drugi problem zgłoszony w dezyderacie, a w odpowiedzi ujęty jako pierwszy, to jest to pytanie, przedstawienie postulatów środowisk spółdzielczych, które ubiegają się o rozszerzenie zakresu przekształcenia ex lege, czyli tego przekształcenia, o którym wspomniałam, które miało miejsce na mocy ustawy z 2018 r. Postulat dotyczy rozszerzenia, rozciągnięcia instytucji przekształcenia na nieruchomości, które nie zostały objęte przekształceniem w roku 2018. Są to z reguły nieruchomości, które pełnią taką rolę służebną w stosunku do zabudowy mieszkaniowej, czyli w stosunku do tych gruntów, które są obecnie zajęte przez budynki mieszkalne. Jak wiemy, wokół tych gruntów często jest różnego rodzaju infrastruktura, która po prostu służy mieszkańcom, a znajduje się na odrębnych wieczystoksięgowych nieruchomościach.

Grunty te zostały w przeszłości wydzielone w sensie cywilnoprawnym jako odrębne nieruchomości, zostały założone odrębne księgi wieczyste. To właśnie spowodowało, że nie mogliśmy tą ustawą objąć tych gruntów. Znaczy takie było założenie tej ustawy, że tylko grunty mieszkaniowe się przekształcają w pierwszym etapie, bo i tak mieliśmy wtedy świadomość, że ta skala będzie i tak ogromna. Trzeba było ważyć interesy i mieć na uwadze przede wszystkim wykonalność tej ustawy. Jak wiemy, ona objęła prawie 2,5 mln osób, czyli indywidualnych użytkowników wieczystych, w tym fizycznych i spółdzielnie itd. Stąd było takie założenie.

Natomiast jeżeli chodzi o ten postulat, to potwierdzam, co w dezyderacie…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani dyrektor, proszę mówić do mikrofonu, jak pani nie mówi do mikrofonu, to tracimy nasłuch.

Dyrektor departamentu MRiT Małgorzata Kutyła:

Przepraszam najmocniej, teraz postaram się zbliżyć do mikrofonu.

Kończąc, chciałam potwierdzić, że w stosunku do tego drugiego problemu, również podejmowane były próby ustalenia, jaka byłaby to skala. Oczywiście ten problem może nie jest tak cywilnie od strony cywilnoprawnej skomplikowany jak ten problem pierwszy, o którym mówiłam, natomiast też wymaga zbadania skali. Ponieważ realizacja tego postulatu powodowałaby uszczuplenie majątku, uszczuplenie zasobu nieruchomości po stronie Skarbu Państwa i gmin przede wszystkim, musimy być też bardzo ostrożni i ważyć funkcjonalność tego środka. Chodzi o to, czy rzeczywiście jesteśmy w stanie teraz to zrobić, tj. ponownie rozszerzyć taką nowelizacją, np. ustawy z 2018 r., skalę gruntów. Przede wszystkim musimy wiedzieć, jak mocno, w jakiej skali będziemy musieli wtedy to prawo przenieść z podmiotów publicznych przede wszystkim na spółdzielnie mieszkaniowe i ta skala jest też tam potrzebna.

Natomiast wystąpienie, o którym wspominał minister w piśmie z dnia 3 sierpnia, niestety też budzi pewne nasze wątpliwości i też będziemy jeszcze tę skalę weryfikować. Oczekiwania spółdzielni przy realizacji tego postulatu oczywiście odnoszą się do takiego uwłaszczenia, które by było na zasadach preferencyjnych, jeżeli chodzi o stronę finansową. Tutaj jest taki najtrudniejszy punkt, który musimy rozważyć, podchodząc do takiego problemu. Czyli wychodząc z taką inicjatywą ustawodawczą, musimy wiedzieć, jakie będą koszty takiej ustawy po stronie podmiotów publicznych. Dlatego takiej ostatecznej decyzji resortu nie możemy przedstawić, że z taką inicjatywą wyjdziemy. Odnosząc się do tych dwóch punktów, to byłoby tyle. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski, bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, problem jest dosyć duży. Z tego co przeczytałem w odpowiedzi i co pani dyrektor powiedziała, w dużej mierze jest to problem związany z tym, że nasze prawo w dużym stopniu opiera się na tym, że gospodarzem jakiejś kwestii jest inny minister niż minister, który jest gospodarzem całości problemu. Chodzi o to, że tutaj wchodzi minister sprawiedliwości. Troszkę ostatnio miałem okazję poprzeglądać podobne sprawy, np. w prawie francuskim. Tam jeżeli dotyczy to gruntów rolnych, to jest to minister rolnictwa, a jeżeli gruntów budowlanych, to jest minister budownictwa. Każdy w swoim zakresie regulujeten sam problem w stosunku do określonej kwestii.

Wracając do tematu, wydaje się, że kwestia jest na tyle ważna i dotyczy tak naprawdę kluczowych praw, prawa własności, że powinniśmy podjąć jakieś dalsze działania. Na pewno nie w sensie projektu ustawy, bo to jest zbyt złożony problem dla Komisji, natomiast powinien być z naszej strony sygnał, że jednak jesteśmy zainteresowani, aby ta ustawa powstała i rozwiązała problem podniesiony w petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos jeszcze w tej sprawie? Nie słyszę. Poproszę zatem o rekomendację, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Myślę, że powinniśmy wystąpić z powtórnym dezyderatem. Chodzi mi o podanie dokładniejszych już terminów i stanu prac, które są tworzone w ministerstwie, aby mieć większe rozeznanie co do możliwości i sposobu rozwiązania tego problemu, który, jak już powiedziałem, zależy przede wszystkim od ministerstwa, gdyż przekracza to możliwości Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, byśmy wystąpili o uzupełnienie odpowiedzi o wskazane przez pana posła kwestie. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu, ponownie proszę przedstawiciela ministra rozwoju, pracy i technologii o przedstawienie odpowiedzi, tym razem na dezyderat nr 130, skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej.

Zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii Alicja Ogonowska:

Dzień dobry, panie przewodniczący. Czy mnie słychać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, witamy panią dyrektor, witamy.

Zastępca dyrektora departamentu MRiT Alicja Ogonowska:

Dzień dobry. Chciałam się odnieść do dezyderatu nr 130 w zakresie ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania dla kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej. Pan minister upoważnił mnie do reprezentowania jego stanowiska, które zostało do państwa przesłane pismem z dnia 30 lipca 2021 r., w którym to w zakresie tej ustawy wskazujemy, że zmiany w art. 12 ust. 1 ustawy o dopłatach do oprocentowania są zasadne. Polegają na zastąpieniu nieaktualnej nazwy organu, jakim jest „Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast" na „ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i gospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa". Tak jak mówiliśmy, deklarujemy, że ta zmiana nastąpi w trakcie procedowania obecnej naszej ustawy UD231. Z mojej strony to wszystko. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Poproszę o stanowisko naszego stałego doradcy, pana Krzysztofa Patera.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry. Odpowiedź zawiera jasną deklarację do wprowadzenia tych zmian porządkowych proponowanych w petycji. W związku z tym wydaje się, że naturalną ścieżką postępowania jest przyjęcie odpowiedzi i w konsekwencji nieuwzględnienia żądania zawartego w petycji, bo podejmie to ministerstwo. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Referowałem tę petycję, potwierdzam w takim razie po tej dyskusji rekomendację, byśmy przyjęli odpowiedź ministra rozwoju, pracy i technologii na dezyderat nr 130. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 2 ustawy z 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie modyfikowanych.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rzeczywiście wnoszący petycję prosi o to, aby w ustawie o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych dodać § 4 i § 5 do art. 2 rozdz. 1. Petycja jest poprawna, możemy ją oczywiście rozpatrywać. Jeżeli uznamy za zasadne przygotować projekt ustawy, który rozszerzałby zakres proponowanych zmian, znaczy rozszerzałby ustawę matkę o proponowane zmiany… Natomiast chciałbym, żeby Wysoka Komisja wysłuchała przez chwilę, jak brzmi ta propozycja, bo to pewnie odda wagę materii, nad którą się pochylamy.

Otóż autor prosi, aby treść była następująca:

„4. Ustawy nie stosuje się do komercyjnie dostępnych szczepów chemicznie i elektrycznie kompetentnych bakterii *Escherichia coli* oraz ich następnej transformacji przy spełnieniu następujących warunków:

1) celem transformacji i hodowli może być jedynie otrzymywanie plazmidów i innych konstruktów kwasu deoksyrybonukleinowego, także konstruktów przeznaczonych po izolacji do dalszych zastosowań, w tym otrzymania GMM i GMO, oraz białek niemających wpływu na zjadliwość bakterii;

2) bakterie mogą w wyniku transformacji uzyskać oporność na co najwyżej dwie grupy antybiotyków dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spośród wymienionych: a) ampicylina wraz z niektórymi innymi penicylinami, b) chloramfenikol, c) aminoglikozy, d) niedopuszczone jest stosowanie genów zapewniających oporność na inhibitory beta-laktamaz, wszystkie penicyliny lub wszystkie aminoglikozydy;

3) transformacja nie prowadzi do możliwego do przewidzenia uzyskania nowych istotnych cech przez bakterie *Escherichia coli* innych niż wpływających na możliwość ich selekcji oraz wykorzystania do syntezy plazmidów lub innych konstruktów DNA i białek, w szczególności nie może prowadzić do możliwego wzrostu zjadliwości i chorobotwórczości bakterii za wyjątkiem uzyskania antybiotykoodporności opisanej w ust. 2;

4) transformacja nie może wykorzystywać wektora posiadającego cechy ułatwiające integrację z chromosomem bakterii;

5) transformacja nie może nadać bakteriom *Escherichia coli* zdolności do koniugacji;

6) przypadkowa transformacja innej bakterii niż *Escherichia coli* nie może prowadzić do skutków innych niż opisanych w ust. 2–5;

7) wykorzystanie transformowanych *Escherichia coli* nie może mieć charakteru komercyjnego i musi mieć charakter wewnętrzny;

8) wykorzystanie transformowanych *Escherichia coli* odbywa się w zgodzie ze wszystkimi innymi obowiązującymi przepisami dotyczącymi niemodyfikowanych genetycznie szczepów *Escherichia coli*;

5. Ustawy nie stosuje się do komercyjnie dostępnych komórek zwierzęcych i ludzkich, które zostały następnie poddane modyfikacjom genetycznym, w wypadku gdy nie jest możliwe przetrwanie komórek w warunkach innych niż laboratoryjne i nie dokonuje się ich implantacji w organizmie ludzkim lub zwierzęcym".

Specjalnie przeczytałem ten cały zapis proponowanych zmian, aby Wysoka Komisja i nasi eksperci wiedzieli, z jak skomplikowaną materią mamy do czynienia. Wypowiedziało się w tej sprawie Biuro Analiz Sejmowych, które, po pierwsze, czy w zasadzie mówi wprost, że przyjęcie tego zapisu może spowodować niezgodność, konflikt z prawem europejskim, konkretnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/41/WE z dnia 6 maja 2009 r. Jest to uzasadnienie niepodejmowania tej inicjatywy przez Biuro Analiz Sejmowych.

Dodatkowe moje uzasadnienie: uważam, że skomplikowalność tej materii jest tak duża, że charakter naszej Komisji – Komisji do Spraw Petycji – charakter petycji, którymi powinniśmy się zajmować, nie odzwierciedla oczekiwania będącego przedmiotem petycji. Dlatego wnioskuję o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji już na tym etapie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz ustawy z 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności w zakresie informacji przekazywanych do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest nieco mniej skomplikowana i dotyczy sprawy, która wydaje się być możliwą do realizacji przez naszą Komisję. Dotyczy oczywiście zmiany ustaw. Po pierwsze, jest żądanie zmiany ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Zmiana miałaby polegać na tym, aby określić cechy, jakie musi spełniać budynek w odniesieniu do chowu lub hodowli świń.

Autor petycji proponowaną zmianę uzasadnia tym, że w obecnym stanie prawnym ARiMR, czyli Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, dokonując rejestracji siedziby stada, może jedynie weryfikować poprawność złożonego dokumentu. Natomiast nie ma instrumentów prawnych, aby w przypadku zgłoszenia siedziby stada w miejscu niezgodnym z wymogami w zakresie prawa budowlanego lub prawa ochrony środowiska odmówić takiej rejestracji. Czyli jeżeli budynki, w których będzie prowadzona taka hodowla, nie spełniają standardów Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, nie ma prawa odmówić, bo informacji o jakości tych budynków nie dołącza się do wniosku.

Po drugie, wysunięte zostało żądanie zmiany ustawy z 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności poprzez dodanie w odniesieniu do wniosku o wpis do ewidencji producentów, czyli tożsamego jak w poprzedniej ustawie, przepisu zobowiązującego do dołączenia kopii decyzji lub zgłoszenia. Mówimy tu o dokumentach dotyczących zgodności z Prawem budowlanym i z Prawem ochrony środowiska. W opinii wniosko-

dawcy te zmiany, jeżeli byłyby wprowadzone, wyeliminowałyby potencjalne nieprawidłowości, które mogą nastąpić w procesie rejestracji hodowli zwierząt.

Jestem bardzo ciekawy, jakie w tej sprawie jest stanowisko Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które jest organem nie tyle nadzorującym, co wyższym w stosunku do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, która takowe rejestry prowadzi.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa zechce zabrać głos w tej sprawie?

Główny specjalista w Departamencie Hodowli Zwierząt Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Mirosława Kusznieruk:

Dzień dobry, Mirosława Kusznieruk. Zostałam wydelegowana, upoważniona do udziału w posiedzeniu z Ministerstwa Rolnictwa.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy panią.

Główny specjalista w departamencie MRiRW Mirosława Kusznieruk:

Chciałabym tylko powiedzieć, że odpowiedź zostanie udzielona na piśmie (*niesłyszalne*) w sprawie tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dużo nam pani nie wyjaśniła.

Główny specjalista w departamencie MRiRW Mirosława Kusznieruk:

Tak, dużo nie wyjaśniłam.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko? Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Rekomendowałbym szanownej Komisji podjęcie inicjatywy ustawodawczej. Dlatego, że powodem przedstawionych postulatów jest zdiagnozowanie aktualnego stanu prawnego, który powoduje, że brak obligatoryjnego przedłożenia dokumentów kwalifikujących formalnie obiekty do możliwości prowadzenia w nich hodowli może doprowadzić do sytuacji, w której zgłoszenie siedziby stada może zostać dokonane w miejscach czy w budynkach niezgodnych z wymogami w zakresie Prawa ochrony środowiska czy w zakresie Prawa budowlanego.

BAS także wskazuje na zasadność petycji. Przy czym proponowałbym nie czekać, tak jak to sugeruje BAS, do najbliższych nowelizacji, tylko po prostu podjąć inicjatywę ustawodawczą. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jeszcze pan… Za chwileczkę, panie pośle. Jeszcze pan Sławomir Hardej z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Ewidencji Producentów i Rejestracji Zwierząt Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Sławomir Hardej:

Dzień dobry państwu. Chciałbym tylko powiedzieć, że *(niesłyszalne)* procedowana ustawa o IRZ…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Słabo pana słyszymy. Proszę, gdyby pan mówił do mikrofonu i może trochę bliżej mikrofon.

Dyrektor departamentu ARiMR Sławomir Hardej:

Mogę tylko powiedzieć, że jest procedowana nowa ustawa o systemie IRZ – przewidywany termin wejścia w życie to 1 czerwca 2022 r. – gdzie nie jest zapisana w ogóle siedziba stada. Natomiast jeżeli chodzi o te dokumenty, o których mówi ustawodawca, jeżeli my nadajemy posiadaczowi numer ewidencji nr EP, numer producentów, to nie możemy tego numeru nikomu odmówić, ponieważ to nie wiąże się jeszcze z zasiedleniem danej siedziby. Dopiero jak rejestruje się siedzibę stada, to wtedy na tym etapie możemy ewentualnie sprawdzać pewne rzeczy.

Jeżeli chodzi o Prawo budowlane, to Inspekcja Weterynaryjna ma obowiązek, już na podstawie obowiązującego dzisiaj prawa, wydać swoją zgodę albo nie na siedzibę stada w danym gospodarstwie. Natomiast agencja nie powinna chyba odmawiać rolnikowi, jeżeli rolnik składa zasiedlenie siedziby stada. Ponieważ dzisiaj wprowadza zwierzęta do siedziby i dzisiaj do nas zgłasza, że rejestruje siedzibę stada i tę siedzibę stada mamy obowiązek z różnych względów zapisać. Takie jest dzisiaj prawo.

Co będzie w nowej ustawie o IRZ? Jeszcze w tej chwili jest ona procedowana i na ten temat nic na razie jeszcze konkretnego nie można powiedzieć. Chociaż jest ona bardzo, bardzo daleko zaawansowana, jeżeli chodzi o przygotowanie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, rejestracja siedziby stada czy też producenta to jest oczywiście kwestia wpisania do rejestru.

Natomiast kwestię wymogów, które muszą być spełnione, określają zupełnie inne przepisy dotyczące minimalnych warunków, jakie muszą być spełnione, jeżeli się utrzymuje zwierzęta. W żadnym kraju Unii Europejskiej, który mi w tej chwili przychodzi do głowy, nie ma takich uregulowań, które nakazywałyby przyjść z odpowiednim przeznaczeniem danego budynku, raczej to przeznaczenie jest bardziej płynne. Bardzo często rolnicy, np. w okresie letnim, hodują w budynkach, które nie są w ogóle przeznaczone jako budynki inwentarskie, np. garaże czy też wiaty. Czasami hodowla w ogóle nie jest związana bezpośrednio z budynkiem, jeżeli jest np. wypas letni, to tam bardzo często w ogóle nie jest potrzebny budynek. W związku z tym moim zdaniem byłoby to nadmierne utrudnienie produkcji.

Poza tym druga istotna rzecz: otóż większość gospodarstw w naszym kraju to są gospodarstwa rodzinne, których cechą jest to, że nie tolerują kontroli nad środkami produkcji. Tutaj kontrolę należy bardziej kierować w kierunku samych efektów produkcji, więc raczej należałoby zastosować rozwiązania, które występują w krajach o dużym udziale rolnictwa rodzinnego. Rolnictwo francuskie, hiszpańskie, włoskie nie ma takiego wymogu. A jeżeli są wymogi jak w prawie hiszpańskim, to jest zupełnie inna ustawa o hodowli trzody chlewnej, hodowli bydła czy też hodowli innych zwierząt, bo tam są akurat oddzielne ustawy. We francuskim jest to jedna ustawa. Także w prawie niemieckim nie ma w ustawie o hodowli zwierząt. Ani w planowanej nowelizacji tej ustawy, ani w dotychczasowym brzmieniu też nie znajdziemy tego typu odwołań.

Wydaje mi się, że te zmiany nie szłyby w tym kierunku, w którym powinny. Potrzebne są zmiany innego rodzaju, jeżeli chodzi o trzodę chlewną, chociażby takie jak w innych krajach zostały zastosowane, gdzie też był ASF i kwestia izolacji w zależności od wielkości stad, a nie od budynku. Ponieważ to nie od budynku zależy bezpieczeństwo sanitarne, a od zupełnie innych cech, które należałoby uwzględnić. Wydaje mi się, że to rozwiązanie nie będzie służyć ani poprawie dobrostanu, ani poprawie bezpieczeństwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Zatem proszę pana posła Maliszewskiego o konkluzję i rekomendację.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Obok argumentów, które przed chwilą przytoczył pan poseł Wojciechowski, z którymi się zgadzam, należy też dodatkowo podać argument taki, że… Znaczy częściowo może zgadzając się… Jeżeli ktoś w nowym obiekcie czy w nowo wybudowanym zamierza prowadzić hodowlę czy chów świń, to być może jest on w stanie przygotować takie dokumenty dotyczące prawa budowlanego czy oddziaływania na środowisko. Jednak w przypadku gospodarstw, w których z powodu ASF-u zniknęła hodowla świń, a ich jest niemało, za chwilę ten rolnik chce powrócić, a np. budynki mają po kilkadziesiąt lat albo stado będzie niewielkie, to obciążenie dotyczące obowiązku przedłożenia dokumentacji budowlanej, gdzie najczęściej już jej nie ma, bo zniknęła przez te kilkadzie-

siąt lat, czy np. odtworzenia, zrobienia jakiejś oceny stanu technicznego tego budynku, to są to dodatkowe koszty. Już nie mówiąc o kosztach związanych z dokumentami dotyczącymi oddziaływania na środowisko. Mówiąc krótko, to będzie nadmierne obciążenie tego gospodarstwa, które będzie chciało powrócić do takiej hodowli.

W związku z tym nie zaproponuję tego, abyśmy podjęli w tej sprawie inicjatywę ustawodawczą. Wszystko, o co moglibyśmy zapytać co zrobić, to dezyderat do ministra rolnictwa, jak on widzi tę kwestię. Ponieważ przedstawiciel ministra rolnictwa nic w tej sprawie nie powiedział. Maksymalnie proponuję, panie przewodniczący, dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, abyśmy wystąpili w sprawie postulatu zawartego w petycji z dezyderatem do ministra rolnictwa. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem.

Szanowni państwo, w kolejnym punkcie przypadło mi przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 września 2015 r. o uprawnieniach do mienia Funduszu Wczasów Pracowniczych w zakresie ochrony praw osób, które nabyły nieruchomości od spółki Fundusz Wczasów Pracowniczych w okresie od 31.08.1997 r. do 7.12.2015 r.

Wnoszący petycję wskazuje, iż działający w dobrej wierze w wyniku wskazanej ustawy z 11 września 2015 r. automatycznie z mocy prawa i ze skutkiem wstecznym traci prawo własności nieruchomości zakupionych w zaufaniu do treści księgi wieczystej od Spółki Fundusz Wczasów Pracowniczych właśnie we wskazanym okresie, czyli między 31 sierpnia 1997 do 7 grudnia 2015 r.

Art. 4 ustawy stanowi, że z dniem jej wejścia w życie, czyli właśnie 7 grudnia, własnością spółki Fundusz Wczasów Pracowniczych, której udziałowcami są organizacje związkowe OPZZ i NSZZ „Solidarność", staje się całe przedsiębiorstwo należące do Funduszu Wczasów Pracowniczych, utworzonego na podstawie ustawy z 23 kwietnia 1988 r. według stanu na dzień 31 sierpnia 1997 r. Oznacza to automatyczne przywrócenie stanu prawnego nieruchomości na datę sprzed 18 lat wstecz od daty wejścia w życie ustawy o FWP, niezależnie od tego, czyją obecnie jest ona własnością. Ustawa automatycznie z mocy prawa i ze skutkiem wstecznym przenosi prawa właścicielskie wszystkich nabywców nieruchomości od ówczesnej spółki Fundusz Wczasów Pracowniczych sp. z o.o., będącej własności OPZZ, na wpisaną do KRS 7 września 2001 r. spółkę Fundusz Wczasów Pracowniczych sp. z o.o.

Na mocy art. 3 ust. 3 ustawy o FWP ustawodawca gwarantuje bowiem zachowanie jedynie tych praw, które istniały w dniu 31 sierpnia 1997 r. Wszystkie prawa powstałe później, w tym także prawa właścicielskie uzyskane w latach 1997–2015, zostają przeniesione na mocy prawa i ze skutkiem wstecznym – co jeszcze raz podkreśla autor petycji – na wskazane w ustawie organizacje związkowe, czyli organizacje reprezentatywne. Zestawienie zapisów art. 2 pkt 1 i art. 4 ust. 1 pkt 1 prowadzi do wniosku, że ustawa znosi skutki działania ówczesnej spółki FWP i mamy do czynienia z kolejną quasi-nacjonalizacją na rzecz spółki związkowej FWP. Ustawa jest wynikiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 3 czerwca 1998 r., który zakwestionował przyznanie zarządu majątkiem FWP tylko Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych z pominięciem w szczególności NSZZ „Solidarność".

Przedstawione rozwiązania w ustawie o FWP, w ocenie autora petycji, w sposób rażący naruszają konstytucyjne gwarancje ochrony własności i praw majątkowych zawarte w art. 21 ust. 1 Konstytucji poprzez pozbawienie z mocy prawa własności nabytej skutecznie wiele lat temu i zgodnie z obowiązującym prawem. Autor petycji wskazuje, że w zaufaniu do ksiąg wieczystych nabyta nieruchomość i poniesione na nią nakłady uległyby właśnie przepadkowi.

Ekspert wskazuje, iż petycja spełnia wymogi, jest zgodna z ustawą o petycjach, a zawarty w petycji postulat nowelizacji ustawy, w ocenie eksperta, powinien zostać uwzględniony. Potrzebne – jak pisze ekspert – jest jasne, jednoznaczne i pilne określenie sytuacji prawnej w sposób zgodny z konstytucją poprzez nadanie odpowiedniego brzmie-

nia przepisom ustawy o FWP. Zadanie to należy do ustawodawcy. Petycja nie wskazuje konkretnych przepisów, które miałyby ulec zmianie.

W związku z treścią petycji należy w szczególności zwrócić uwagę na kwestie własności nieruchomości. Ustawa o FWP z 2015 r., której dotyczy petycja – jak pisze ekspert – miała uporządkować stan prawny i zrealizować wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 3 czerwca 1998 r., odnoszący się do mienia Funduszu Wczasów Pracowniczych. Przed uchwaleniem tej ustawy nie było jasne, komu po utracie przez istniejącą spółkę tytułu prawnego do mienia dawnego FWP w następstwie wyroku TK przysługuje prawo do tego mienia. Było wątpliwe, czy istniejąca wówczas spółka mogła skutecznie rozporządzać składnikami majątku. Roszczenia zgłaszał także Skarb Państwa, jednak Sąd Najwyższy nie przychylił się do takiego rozwiązania. Ustawa o FWP nie rozstrzygnęła tej kwestii jednoznacznie, co może budzić zaniepokojenie osób, które w tym okresie dokonywały transakcji z FWP.

W konkluzjach ekspert wskazuje, iż należy się zgodzić z przedstawionymi wnioskami Sądu Okręgowego w Nowym Sączu. Przedstawiona w petycji sytuacja nie odpowiada standardom demokratycznego państwa prawnego. Ilustruje brak gwarancji w zakresie bezpieczeństwa obrotu prawnego i niedostateczną ochronę własności. Przepisy ustawy o FWP mogą wprowadzać w błąd, są nieprecyzyjne i prowadzą do zbędnego angażowania sądów w wyniku wniosków wskazanych przez spółkę Fundusz Wczasów Pracowniczych spółka z o.o. Ekspert wskazuje, iż obywatele nie powinni ponosić ujemnych konsekwencji niewłaściwego zachowania organów państwa, zwłaszcza jeśli przez lata nie podejmuje ono działań zmierzających do restytucji konstytucyjności.

O ile wykonanie wyroku o sygnaturze K/34/96, czyli wyroku TK, niezwłocznie po jego wydaniu przez TK mogłoby uzasadniać unormowanie niektórych kwestii majątkowych w sposób, w jaki to uczyniono w ustawie z 2015 r., o tyle po 17 latach stanu prowizorycznego, gdy doszło do przeniesienia własności licznych nieruchomości na nabywców, działających w zaufaniu do treści ksiąg wieczystych bądź dalszych nabywców czy nabycia własności rzeczy ruchomych przez zasiedzenie, było to rozwiązanie konstytucyjnie niedopuszczalne, naruszające art. 2 i art. 64 Konstytucji. Istniejący stan rzeczy był bezpośrednio spowodowany biernością ustawodawcy. Przyjęte rozwiązania mogą naruszać prawa nie tylko osób, które nabyły bezpośrednio od spółki rozmaite składniki majątkowe, ale także dalszych nabywców.

We wnioskach ekspert wskazuje, iż obecne brzmienie ustawy o FWP należy uznać za niedostatecznie precyzyjne i wadliwie kształtujące pozycję prawną adresatów ustawy. Wywołuje ono wątpliwości interpretacyjne, a także może prowadzić do pokrzywdzenia działających w dobrej wierze nabywców nieruchomości i wszczynania dodatkowych postępowań sądowych. Zawarty w petycji postulat nowelizacji ustawy zasługuje zatem na poparcie. Potrzebne jest jednoznaczne określenie sytuacji prawnej w sposób zgodny z konstytucją, poprzez nadanie odpowiedniego brzmienia przepisom ustawy FWP, w szczególności w zakresie regulacji dotyczących własności nieruchomości, które dawniej należały do Funduszu Wczasów Pracowniczych.

Poproszę o stanowisko naszego stałego doradcę, pana Krzysztofa Patera.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry. Pan przewodniczący przedstawił bardzo dokładnie stan prawny i oczywiście trudno przypuszczać, żeby Sejm uchwalając ustawę o FWP, dokonywał swoistego uwłaszczenia, cofając bez konsekwencji szereg transakcji, które zostały w nim zawarte. W związku z tym należy przyjąć, że te zapisy są po prostu nieprecyzyjne i ten brak precyzji nie został wychwycony w momencie, kiedy ustawa była uchwalana. Wydaje się w związku z tym, że naturalną ścieżką postępowania Komisji powinna być inicjatywa ustawodawcza.

Natomiast proponowałbym przed podjęciem ostatecznej decyzji jednak dezyderat do premiera, dlatego że projekt ewentualnej ustawy tak czy siak musi zawierać w sobie uzasadnienie, a więc w pewnym sensie opis zjawiska także w kontekście ilościowym. W związku z tym proponowałbym poprosić pana premiera o ocenę aktualnego stanu praw-

nego, wskazanie możliwych sposobów uporządkowania oraz przedstawienie informacji o skali zjawiska, w tym o dotychczasowych rozstrzygnięciach sądowych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń. Nie, nie ma zgłoszeń. Zatem rekomenduję wystąpienie z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów w zakresie kwestii wskazanych przez pana Krzysztofa Patera. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana przewodniczącego Jacka Świata o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski poprzez uznanie za groby weteranów walk o wolność i niepodległość Polski grobów działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych z powodów politycznych o potwierdzonym statusie, działających na rzecz niepodległości Polski w latach 1957–1990.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, oto petycja złożona przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych. Postulują oni, jak już to zostało odczytane, zmianę w ustawie o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski, polegającą na dopisaniu do niej działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych o potwierdzonym statusie działacza itd. Idzie o to, by opieką, ochroną naszego państwa objąć nową grupę, nową kategorię osób, czyli działaczy opozycji antykomunistycznej.

Biuro Analiz Sejmowych wskazuje, że takie mechaniczne dopisanie nowego podpunktu do ustawy nie jest możliwe z przyczyn formalnych, bowiem weterani i działacze opozycji to są dwie kategorie prawne i takie rozszerzenie ustawy o grobach wymagałoby dosyć gruntownego przeformułowania całej ustawy, łącznie z jej tytułem. Dodatkowym problemem jest to, że limit środków, jakie na opiekę nad grobami ma IPN, jest ściśle określony ustawowo. Do 2028 r. jest to 5,275 mln zł.

Natomiast oczywiście wszyscy mamy świadomość, że sprawa jest doniosła. Weterani walk o suwerenność Polski czy działacze opozycyjni odchodzą coraz częściej. Parę lat temu żegnaliśmy wielką postać, naszego marszałka seniora Kornela Morawieckiego, ale przecież niemal co tydzień w mediach społecznościowych widzę informacje, że ktoś odchodzi – to są ludzie mojego pokolenia i nieco starsi, jest ich coraz mniej. Z pewnością groby wielu z nich wymagają specjalnej opieki i ta opieka się tym grobom z pewnością należy.

Pytanie, jak to zrobić? Można by rzeczywiście albo radykalnie przeformułować ustawę o grobach weteranów, albo skonstruować nową ustawę o grobach działaczy opozycji komunistycznej. Jak to rozwiązać? W tej chwili trudno powiedzieć, dlatego proponuję, by wystąpić z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Po pierwsze, byśmy się dowiedzieli, jaka jest skala sprawy. Może takie informacje ma IPN, może inne instytucje, takie jak Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Warto też zwrócić uwagę, że ten problem jest i będzie się pogłębiał, należy zabrać się za jego prawne rozwiązanie, tak by ci często bardzo dzielni ludzie byli w sposób godny upamiętnieni.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu przewodniczącemu. Czy panowie z IPN-u w tej sprawie? Tak. Bardzo proszę, który z panów? Proszę bardzo, gdyby pan się chciał przedstawić i może na czas wypowiedzi…

Dyrektor Biura Upamiętnienia Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej Adam Siwek:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, witam serdecznie. Adam Siwek, jestem dyrektorem Biura Upamiętnienia Walk i Męczeństwa w Instytucie Pamięci Narodowej, czyli tego pionu merytorycznego, który de facto realizuje zadania wynikające z ustawy o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski.

Ustawodawca powierzył realizację tej ustawy i zadań państwa polskiego właśnie Instytutowi Pamięci Narodowej. Oczywiście z uwagą zapoznaliśmy się z petycją i z opinią przygotowaną przez Biuro Analiz Sejmowych. Przy ogromnym uznaniu dla działaczy

opozycji demokratycznej, opozycji niepodległościowej zgadzamy się z negatywną konkluzją zawartą w opinii.

Akurat brałem też udział w pracach nad ustawą o grobach weteranów i rzeczywiście takie rozszerzenie kategorii grobów wykracza poza intencję, która przyświecała autorom ustawy. Ponieważ tam głównym kluczem, główną kategorią była jednak walka zbrojna o odzyskanie niepodległości, później w obronie niepodległości Rzeczypospolitej, z bardzo precyzyjnie określonymi odstępstwami. To znaczy oprócz rzeczywiście żołnierzy powstań narodowych, żołnierzy Armii Wojska Polskiego, którzy brali czynny udział w walkach, grobami weteranów są też miejsca spoczynku kierownictwa tych powstań czy walk lub kierownictwa państwa polskiego w okresie wojen. Mówimy o rządach narodowych, powstańczych, mówimy o władzach Rzeczypospolitej na uchodźstwie w czasie II wojny światowej. Natomiast starano się tak zdefiniować te kategorie, żeby rzeczywiście nie pozostawiać pola do takiej swobodnej interpretacji rozszerzania tej i tak olbrzymiej liczby grobów, które znalazły się w obszarze zainteresowania państwa polskiego i mają być objęte opieką państwa.

Chciałem też zwrócić uwagę na jeden fakt. Otóż od zeszłego roku trwają też intensywne prace właśnie nad nie tyle nowelizacją, co napisaniem nowej ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Stara ustawa z 1959 r. wymaga już bardzo gruntownych zmian. De facto powstanie nowy akt prawny, który wchłonie ustawę o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski. Ustawa o grobach weteranów stanie się rozdziałem nowej ustawy. Dodatkowo w ramach właśnie tej nowej ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych tworzona jest nowa kategoria grobów objętych w przyszłości opieką państwa polskiego – są to groby osób zasłużonych. Myślę, że groby działaczy opozycji o potwierdzonym statusie znalazłby się właśnie w tej kategorii, w tej grupie. Czyli byłyby narzędzia, dzięki którym państwo polskie mogłoby zaopiekować się tymi miejscami pochówku zasłużonych działaczy opozycji.

Tak jak powiedziałem na wstępie, samo dopisanie nowej kategorii do ustawy, która w perspektywie niedługiej zostanie zlikwidowana, byłoby niewystarczające. Należałoby też zmienić wprost nazwę ustawy, rozszerzając jej zakres. Nie mówiąc też o kwestiach budżetowych, bo do tej ogromnej liczby grobów weteranów doszłaby równie wielka liczba grobów działaczy opozycji – niestety stale się powiększająca, tak jak to zostało powiedziane ze smutkiem. Nie mamy żadnych analiz czy symulacji dotyczących zwiększenia kosztów.

Jeżeli chodzi o stanowisko Instytutu Pamięci Narodowej, to podzielamy opinię BAS-u i negatywnie odnosimy się do przedmiotu petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Mamy także zgłoszenie pełnomocnika premiera, pana Wojciecha Labudy. Bardzo proszę.

Pełnomocnik prezesa Rady Ministrów ds. reformy regulacji administracyjnych związanych z ruchem naturalnym ludności i ochrony miejsc pamięci Wojciech Labuda:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, nazywam się Wojciech Labuda, jestem pełnomocnikiem premiera odpowiedzialnym właśnie za ochronę miejsc pamięci. Pan dyrektor Adam Siwek z Instytutu Pamięci Narodowej raczył właśnie wspomnieć o projekcie czy projektach dwóch ustaw, które prowadzę, tj. o projekcie ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych i projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające tę ustawę.

Szanowni państwo, zdecydowanie uważam, że merytorycznie ta petycja zasługiwałaby na uznanie. Państwo polskie powinno mieć instrumenty do tego, żeby chronić groby osób zasłużonych również na polu opozycji antykomunistycznej z lat 1957–1990. Zdecydowanie jest to słuszny postulat. Pytanie jedynie o narzędzia, czy ustawa o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski jest tym miejscem, w którym te uregulowania i te narzędzia powinny się znaleźć?

Otóż takie też zostało przyjęte rozwiązanie i propozycja w projekcie ustawy, nowej ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, w projekcie wpisanym do wykazu prac rządu pod numerem UD278, przepisy wprowadzające – UD277. Projekty te są już po opiniowaniu, po etapie konsultacji i czekają na dalsze prace rządowe.

W ramach tych projektów przewidzieliśmy, że państwo polskie powinno mieć trzy rodzaje możliwości ochrony grobów. Mamy w pierwszej kolejności groby wojenne, tak jak dotychczas chronione na podstawie ustawy o grobach wojennych, czyli groby ofiar wojny, groby ofiar działań wojennych, osób, które zmarły w okolicznościach związanych z wojną. Są to groby, w których pochowane są wyłącznie tylko te osoby, tylko ofiary wojny.

Oprócz tego właśnie nowa ustawa o cmentarzach i o chowaniu zmarłych miałaby inkorporować dotychczasową ustawę o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość, zachowując większość rozwiązań, które dotychczas funkcjonują i nie zmieniając właśnie tego podejścia, że jest to instrument, który ma służyć ochronie grobów weteranów, czyli osób, które jednak – zgodnie z opinią Biura Analiz Sejmowych – właśnie w sposób czynny włączały się w walkę zbrojną o niepodległość Polski. Oczywiście z jakimś drobnym wyjątkiem dla władz rządów na uchodźstwie czy cywilnych władz powstań narodowych. To pozostałoby bez zmian.

Trzecią kategorią, kategorią nową, w ramach której mogłyby się znaleźć groby również działaczy opozycji antykomunistycznej, byłyby groby osób zasłużonych wobec Rzeczypospolitej Polskiej. Do każdej z tych trzech kategorii byłyby różne instrumenty. Czyli jeśli chodzi o groby wojenne, to są to groby chronione z mocy prawa, za które 100% odpowiedzialności bierze państwo polskie. Trzeba mieć na uwadze również groby żołnierzy państw obcych. Oprócz tego groby weteranów – tutaj proponujemy zachowanie tych samych instrumentów, które są obecnie, czyli możliwość dofinansowania przez Instytut Pamięci Narodowej opieki nad tego typu grobami, nad tego typu miejscami. Natomiast proponujemy również, że w sytuacji, kiedy tego typu groby miałyby podlegać likwidacji, wówczas również prezes Instytutu Pamięci Narodowej będzie miał możliwość wzięcia odpowiedzialności za tego typu grób, sprzeciwienia się likwidacji i ponoszenia też odpowiedzialności finansowej za utrzymanie tego grobu.

Podobną konstrukcję właśnie przewidujemy dla grobów osób zasłużonych wobec Rzeczypospolitej Polskiej. Różnica byłaby taka, że podmiotem odpowiedzialnym byłby wojewoda. Wojewoda mógłby decydować o wpisaniu do ewidencji grobów zasłużonych dla Rzeczypospolitej Polskiej danego grobu. Wówczas, jeżeli cały czas prawa do grobu ma rodzina, mógłby przekazywać świadczenia dla tej rodziny na opiekę nad tym grobem, mógłby łożyć na utrzymanie tego grobu. Natomiast w sytuacji, kiedy taki grób miałby podlegać likwidacji, wówczas wojewoda mógłby taki grób „przejąć", czyli jemu przysługiwałyby pełne prawa do tego grobu, ale też obowiązek sprawowania opieki nad tym grobem.

Na realizację tego zadania wojewodowie otrzymaliby też dodatkowe środki. Proponujemy, żeby w pierwszym roku obowiązywania ustawy był to milion złotych. Zwiększałoby się to aż do 5 mln zł w piątym roku, tę kwotę proponowalibyśmy utrzymać. Wynika to z tego, że tak jak było wspomniane, Instytut Pamięci Narodowej na groby weteranów, a więc również dość szeroką kategorię, miał przyznaną kwotę 5 mln zł. Trzeba powiedzieć, że ta kwota nie jest wykorzystywana. Ten limit przez te trzy lata funkcjonowania ustawy nie był wykorzystywany, więc przewidujemy, że wówczas wojewodowie w podobnym tempie co IPN wpisywaliby nowe groby do takiej nowej ewidencji.

Szanowni państwo, w projekcie rządowym, który jest w trakcie prac legislacyjnych, proponujemy rzeczywiście rozszerzenie instrumentów, puli instrumentów państwa do ochrony grobów osób zasłużonych, w tym za groby osób zasłużonych mogłyby być uznane groby działaczy opozycji antykomunistycznej.

Szanowni państwo, panie przewodniczący, bardzo proszę o przyjęcie. Takie prace rzeczywiście się toczą. Jak najbardziej prezes Rady Ministrów ma na uwadze wagę tego problemu i to, że państwo polskie powinno mieć instrumenty do ochrony tego typu grobów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Zatem bardzo proszę pana przewodniczącego o konkluzję i rekomendację.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Bardzo dziękuję moim przedmówcom za wyczerpujące wyjaśnienia, które przyjmuję z wielką satysfakcją, bo one rozwiewają przede wszystkim wątpliwości prawne, w jakiej formule mielibyśmy się opiekować grobami. Ta formuła już jest, jest określona i bardzo

też się cieszę, że ten cały problem jest bardzo poważnie traktowany przy projektowaniu nowej ustawy o grobach.

Dziękuję, ale oczywiście bardzo bym prosił, żebyśmy sformułowali dezyderat. On będzie pewnie powtarzał w dużym stopniu to, o czym już była mowa, ale chodzi o to, żeby mieć z jednej strony formalnie potwierdzone informacje i jednocześnie, żeby przypomnieć, by ten postulat zgłoszony w petycji rzeczywiście znalazł pełne odzwierciedlenie w nowej ustawie o grobach.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dezyderat do prezesa Rady Ministrów?

Poseł Jacek Świat (PiS):

Do prezesa Rady Ministrów, oczywiście.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. Dziękuję.

W kolejnym punkcie proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 4 ust. 1 pkt 33 oraz art. 19b ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Szanowni panowie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest zgłoszona w imieniu Związku Powiatów Polskich. Wnoszący petycję domaga się rozszerzenia katalogu podmiotów, na rzecz których organizacje pozarządowe mogłyby wykonywać zadania w ramach działalności społecznie użytecznej w sferze działań publicznych.

Na poparcie swego stanowiska autorzy petycji podnoszą, iż brak możliwości zastosowania do stowarzyszenia będącego organizacją pożytku publicznego zwolnienia z podatku w odniesieniu do przychodu przeznaczonego na darowiznę na rzecz gminy w celu realizacji niedochodowych zadań publicznych w sferze nauki, ochrony środowiska, edukacji, oświaty, kultury fizycznej i wychowania prowadzi do kuriozalnych sytuacji, prowadzących do opodatkowania organizacji pożytku publicznego, które będą chciały przekazać darowizny zarówno pieniężne, jak i niepieniężne szkołom publicznym, placówkom opiekuńczo-wychowawczym, instytucjom kultury, szpitalom publicznym, domom pomocy społecznej prowadzonym przez samorządy, instytucjom badawczym czy uczelniom publicznym.

Ponadto wnoszący petycję wskazują, iż w odniesieniu do zwolnienia podatkowego, z którego mogą korzystać organizacje pozarządowe, nieposiadające statusu organizacji pożytku publicznego, w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 listopada 2020 r. dopuszczono możliwość skorzystania ze zwolnienia podatkowego działania polegającego na wspieraniu innych podmiotów prowadzących działalność w zakresie wskazanym w tym przepisie. Prowadziłoby to do pogorszenia na gruncie przepisów podatkowych sytuacji organizacji pozarządowych posiadających status organizacji pożytku publicznego w porównaniu do sytuacji organizacji pozarządowych, które takiego statusu nie mają.

Jest to istota problemu podniesionego w petycji. Sprowadza się ona do tego, że zwolnienie podatkowe nie obejmuje m.in. dochodów organizacji pożytku publicznego w części przekazanej na rzecz jednostek sektora finansów publicznych w celu realizacji niedochodowych zadań publicznych w sferze nauki, ochrony środowiska, edukacji, oświaty, kultury fizycznej itd. Autorzy petycji próbują wykazać, że jest nierówność traktowania takich podmiotów.

Rozszerzenie katalogu podmiotów w art. 4 ust. 1 pkt 32 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie – zgodnie z postulatami petycji – o jednostki sektora finansów publicznych, instytuty badawcze i podmioty lecznicze może budzić wątpliwości. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na to, że w art. 5 tej ustawy zostały określone zasady współpracy pomiędzy administracją publiczną a organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami uprawnionymi do prowadzenia działalności pożytku publicznego.

Na podstawie przytoczonego przepisu można wskazać, iż podmiotem wiodącym w zakresie działalności w sferze zadań publicznych są organy administracji publicznej, które mogą te zadania wykonywać m.in. we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Na dodatek ust. 3 komentowanego artykułu określa zasady, na których powinna opierać się taka współpraca.

Z punktu widzenia czysto formalnego nie widzę żadnej argumentacji, która nakazywałaby podejmować proponowane przez autorów petycji rozwiązania. Niemniej jednak, ponieważ nigdy nie byłam samorządowcem, być może trudno jest mi zrozumieć, do jakich konkretnych sytuacji odnoszą się te regulacje. Być może faktycznie jest to jakaś zagwozdka, której z punktu prawnego nie widać, a w praktyce, czyli w życiu codziennym, we współpracy pomiędzy organami administracji a organizacjami pożytku publicznego, wynika jakiś kłopot. W związku z tym mam nadzieję, że w trakcie dyskusji być może te wątpliwości zostaną rozwiane.

Z punktu widzenia stricte prawnego nie widzę powodu do tego, aby uznawać treści, które w tej petycji są zawarte, za wymagające faktycznie nowych uregulowań prawnych. Jednak mam nadzieję, że albo Związek Powiatów Polskich, albo nasz stały doradca pomogą mi tę sytuację rozwikłać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko? Poproszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podobnie jak pani poseł nie jestem przekonany o celowości tej petycji. Być może warto by było wystąpić z dezyderatem do przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego, czyli pana premiera Glińskiego, aby naprawdę uzyskać 100% pewności. Z tego co zostało przedstawione we wniosku i w opinii BAS-u, z informacji, które posiadamy, wydaje się, że argumenty nie są przekonujące.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy mamy przedstawiciela Związku Powiatów, który zgłaszał ten wniosek? Nie, nie ma. Zatem poproszę panią przewodniczącą o konkluzję i rekomendację.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Szanowni państwo, propozycja rozszerzenia katalogu podmiotów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 32 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z punktu widzenia działań systemowych wydaje się niezasadna. Uwzględnienie postulatu petycji w tym zakresie może prowadzić do niepożądanych zjawisk, w szczególności do naruszenia zasad uczciwej konkurencji przez preferowanie organizacji pożytku publicznego, które m.in. będą dokonywały darowizn na rzecz jednostek sektora finansów publicznych. Jest to chyba taka kwestia, która budzi największe obawy i wątpliwości.

Natomiast postulowana zmiana art. 19b ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w zasadzie też wydaje się niezasadna, ponieważ z literalnego brzmienia przepisów wynika, że prawo do złożenia wniosku o realizację zadania publicznego przysługuje mieszkańcom, a więc to jednoznaczne, że także organizacjom pożytku publicznego.

Proszę wybaczyć, ale na tym etapie uważam, że nie powinniśmy uwzględniać żądania zawartego w treści petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych w zakresie umożliwienia osobom fizycznym składania wniosków o objęcie leku refundacją.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest wnoszona przez osobę prywatną. Polega ona na tym, aby znowelizować ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Chodzi o to, aby umożliwić osobom fizycznym składanie petycji do Ministerstwa Zdrowia w sprawie naniesienia na listę leku refundowanego. Czyli jest propozycja, abyśmy przygotowali projekt ustawy, który dałby możliwość składać petycje do ministra zdrowia, a ta zmiana miałaby dotyczyć ustawy refundacyjnej, mówiąc w skrócie.

Autor petycji na pewno miał w tym doświadczenia własne, o czym świadczy korespondencja dołączona do petycji, czyli zgłaszał do Ministerstwa Zdrowia wniosek, prośbę o to, aby objąć refundacją lek Esoxx One, określając jego skład, właściwości oraz problemy zdrowotne związane z nadkwaśnością żołądka. Autor petycji proponował, aby odpłatność za ten lek uwzględniała od 30% do 50% ulgi. Z tym że z odpowiedzi Ministerstwa Zdrowia, ale także z analizy Biura Analiz Sejmowych wynika, że stronami w takim postępowaniu, czyli w umieszczeniu leku na liście leków refundowanych, są minister zdrowia oraz podmiot odpowiedzialny, czyli de facto ten, który jest właścicielem tego leku lub jest jego importerem. Z analizy wynika też, że przepisy dotyczące petycji, ustawa o petycji, czyli ta ustawa, która reguluje działalność naszej Komisji, nie zabraniają złożyć takowej petycji, tylko nie na podstawie ustawy refundacyjnej, a ustawy o petycjach.

Wydaje się, że nawet gdybyśmy podjęli taką decyzję czy inicjatywę, aby zmienić ustawę refundacyjną, umożliwiając wniesienie petycji dotyczącej refundacji konkretnego leku, wcale to nie wzmocni pozycji tego wnioskującego. Wydaje się więc, że takie rozwiązanie nie będzie również skuteczne, a z kolei można taką petycję wnieść do naszej Komisji. Z tych powodów uważam, że postulat zawarty w petycji jest niezasadny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Zatem jest rekomendacja, żeby nie uwzględnić żądania… Tak? Jest zgłoszenie? Jest zgłoszenie, czy ktoś chce, bo mamy wpisanego na listę?

Jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Czy jest sprzeciw wobec takiej rekomendacji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję, zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu, którym jest rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w zakresie art. 196. Proszę o przedstawienie petycji pana posła Grzegorza Wojciechowskiego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja dotyczy art. 196, który brzmi: „Kto obraża uczucia religijne innych osób, znieważając publicznie przedmiot czci religijnej lub miejsce przeznaczone do publicznego wykonywania obrzędów religijnych, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

Autor petycji podaje, że w Polsce jest bardzo dużo różnych zarejestrowanych związków wyznaniowych, są również niezarejestrowane, w związku z czym trudno się poruszać w tej kwestii. Proponuje, aby usunąć ten artykuł, albo też przenieść treść tego artykułu do Kodeksu wykroczeń.

Petycja spełnia wszystkie wymogi. Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, która tym razem, wydaje mi się, troszkę nietrafnie podeszła do problemu. Otóż podstawowa rzecz, która wydaje mi się istotna, to jest kwestia znieważania przedmiotu lub miejsca. W ogóle przestępstwo z tego artykułu jest przestępstwem, po pierwsze, które musi być publicznie popełnione, poza tym jest to przestępstwo umyślne. Wprawdzie nie ma w polskim prawie przepisu dotyczącego znieważania miejsca czy znieważania przedmiotu – nie chodzi tu o miejsce czy przedmiot kultu – ale penalizowane są zachowania, które de facto prowadzą do podobnych skutków, np. jeżeli ktoś hałasuje. Nadmierny hałas jest to zachowanie naganne.

W związku z tym argument wnoszącego petycję, że nie wiedział, że to jest miejsce kultu albo że to jest przedmiot kultu, wydaje się całkowicie nietrafny, bo takie zachowa-

nia – trudno mi tutaj znaleźć takie specyficzne – które prowadzą do jakiegoś znieważenia miejsca kultu czy miejsca przedmiotu, one są również penalizowane, ale z samego czynu. Nie skutek znieważenia, tylko sam czyn jest penalizowany. W związku z tym, jeżeli ktoś chce zachować porządek prawny, to nigdy nie dochodzi do kolizji. Pomijam kwestie, które są oczywiste, nie wiem, np. ktoś może uznać, że naruszone zostały uczucia religijne, bo je wieprzowinę, a ktoś uważa, że to jest naruszenie jego wartości czy wolności religijnej.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, z tych względów, chyba przede wszystkim właśnie z tych, nie tych podnoszonych w opinii BAS-u. Ale właśnie z tych, że nie ma problemu. Jeżeli ktoś zachowuje porządek prawny, to nie ma problemu z zachowaniem, które mógłby z racji swojej niewiedzy czy… Mógłby nieświadomie naruszyć jakieś uczucia, znieważyć przedmioty czy miejsca kultu. Z tego powodu wydaje mi się, że należałoby nie uwzględnić tej petycji. Zresztą z innymi wnioskami autor opinii BAS-u doszedł do tych samych wniosków. Jednak wydaje mi się, że te podniesione przeze mnie są bardziej istotne, bardziej proste i kluczowe pod tym względem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Dodatkowo wskazałbym, że zmiany, ingerencje w Kodeks karny w trybie petycyjnym, w moim przekonaniu, nie powinny być dokonywane. Jest to zbyt skomplikowana materia, aby w trybie, który jest uzupełniający, posiłkowy, dokonywać tego typu ingerencji.

Zatem jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję, zgodną z rekomendacją.

Szanowni państwo w ostatnim punkcie, dziesiątym, mamy rozpatrzenie projektów dezyderatów. Dwa pierwsze dezyderaty dotyczą petycji referowanej przez panią przewodniczącą Urszulę Augustyn.

Pierwszy jest dezyderat do ministra cyfryzacji w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Również drugi dezyderat, do ministra klimatu i środowiska, jest dokładnie w tej samej sprawie.

Bardzo proszę panią przewodniczącą Augustyn o stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję. Taka była decyzja naszej Komisji, dziękuję, treść dezyderatu bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy do projektów tych dezyderatów ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderaty do ministra cyfryzacji oraz ministra klimatu i środowiska.

Kolejny, trzeci, dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji pojęć użytych w ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny to dezyderat do ministra rodziny i polityki społecznej w sprawie wspierania aktywności zawodowej osób głuchych. Petycję referowała pani przewodnicząca Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe. Petycję referowała pani przewodnicząca Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny hest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zwiększenia dostępności architektonicznej budynków mieszkalnych. Petycję referował pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do ministra sprawiedliwości w sprawie nowelizacji art. 26 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do ministra finansów w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Petycję referował pan poseł Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w zakresie regulacji dotyczących dyżuru pracowniczego. Petycję referowała pani przewodnicząca Izabela Katarzyna Mrzygłocka.

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do ministra rodziny i polityki społecznej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Petycję referował pan poseł Robert Warwas.

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek.

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny jest dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie uregulowań dotyczących zawodu diagnosty laboratoryjnego. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Kolejny, ostatni, dezyderat jest do ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zakresie kosztów udostępniania kopii dokumentów sądowych. Referowałem petycję, potwierdzam, iż projekt dezyderatu jest zgodny z ustaleniami dokonanymi na posiedzeniu Komisji.

Czy ktoś zgłasza uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie dezyderatu.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dziękuję wszystkim za udział i pracę. Życzę spokojnych, bezpiecznych powrotów do domu. Przypominam, że kolejne posiedzenia Komisji będą w przyszłym tygodniu, w czwartek.

Na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Zatem zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję.